

Bruselj, 10. maj 2017
(OR. en)

8596/17

Medinstitucionalna zadeva:
2017/0015 (COD)

TRANS 155
CODEC 667
MI 359
EDUC 157
IA 66

POROČILO

Pošiljatelj:	generalni sekretariat Sveta
Prejemnik:	Odbor stalnih predstavnikov/ Svet
Št. predh. dok.:	6813/5/17 REV 5 TRANS 85 CODEC 290 MI 171 EDUC 97
Št. dok. Kom.:	5671/17 TRANS 28 CODEC 107 MI 91 EDUC 32 + ADD 1-4
Zadeva:	Predlog direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2003/59/ES o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov in Direktive 2006/126/ES o vozniških dovoljenjih – splošni pristop

UVOD

1. Komisija je predložila navedeni predlog Evropskemu parlamentu in Svetu 1. februarja 2017.
2. V skladu z oceno Komisije je izvajanje Direktive 2003/59/ES potekalo brez večjih težav in je torej ustrezno prispevalo k varnosti v cestnem prometu in mobilnosti delavcev, namen tega predloga pa je odpraviti številne pomanjkljivosti, ki so bile ugotovljene med letoma 2012 in 2014 v naknadni oceni.

3. Cilji predloga so:

- izboljšati vzajemno priznavanje obveznega usposabljanja poklicnih voznikov,
- posodobiti zahteve glede usposabljanja in pojasniti njihovo povezavo z zahtevami glede usposabljanja, določenimi v drugi zakonodaji EU,
- zmanjšati dvoumnosti glede izjem, za katere ne veljajo obveznosti, določene v direktivi, in
- pojasniti zahteve glede minimalne starosti za vožnjo, ki izhajajo iz uporabe direktiv 2003/59/ES in 2006/126/ES, da bi zagotovili usklajeno uporabo pravil EU.

4. Pred obravnavo predloga je Komisija 14. decembra 2016 predlagala spremembe v zvezi z regulativnim postopkom s pregledom, ki je določen v tej direktivi in v Direktivi 2006/126/ES, kot del horizontalnega predloga.¹
5. Odbor Evropskega parlamenta za promet in turizem (TRAN) je 3. aprila 2017 za poročevalca imenoval Petra Lundgrena (EFDD, SE). Odbor za zaposlovanje in socialne zadeve (EMPL) se je odločil, da ne bo dal mnenja.
6. Ekonomsko-socialni odbor namerava mnenje sprejeti 31. maja 2017. Odbor regij se je odločil, da ne bo dal mnenja o predlogu.
7. Senat romunskega parlamenta je dal mnenje o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti v pismu z dne 26. aprila 2017².

¹ Glej dok. ST 5623/17 + ADD 1 REV 1.

² Glej dok. ST 8562/17 INIT.

DELO V SVETU

8. Delovna skupina za kopenski promet je začela obravnavati predlog 3. februarja 2017. Oceno učinka, ki jo je pripravila Komisija, je preučila 7. februarja 2017. Delegacije so v splošnem ugotovile, da je ta ocena primerna podlaga za regulativne predloge. Več delegacij je poudarilo pomen izbire politične možnosti za doseg vzajemnega priznavanja usposabljanja, opravljenega v drugi državi članici. Izražena je bila zahteva za podrobnejše informacije v zvezi z upravnimi stroški za izdajo izkaznic o vozniških kvalifikacijah voznikom iz drugih držav članic. Nekaj delegacij je pripomnilo, da bi bila potrebna bolj poglobljena ocena učinka v zvezi s primerjavo upravnih zahtev za voznike iz EU in tistimi za voznike iz tretjih držav. Več delegacij je izrazilo različna stališča o konceptu „e-učenje“ in opredelitvi izjem, za katere ne veljajo zahteve glede usposabljanja. Glede slednjega je predsedstvo sporočilo, da Komisija ni predložila podrobne analize glede izključitve voznikov, ki prevažajo kmetijske proizvode kot del svoje kmetijske dejavnosti (zadevne številke, morebitno odstopanje od ciljev direktive).
9. Predsedstvo je med 14. marcem in 11. aprilom 2017 predložilo več kompromisnih dokumentov, da bi našli skupno osnovo za nekatere predlagane spremembe. Delo Delovne skupine za pomorski promet je upoštevano v priloženem besedilu.
10. Dogovorjene spremembe se nanašajo predvsem na opredelitev in razlago izjem, postopke in instrumente, ki jih je treba uporabiti, da bi poenostavili vzajemno priznavanje opravljenega usposabljanja voznikov, organizacijo usposabljanj voznikov in prehodne določbe.

NEREŠENA VPRAŠANJA

11. Delovna skupina je obravnavala vsa vprašanja, ki so jih izpostavile delegacije, in dosegla dogovor o kompromisnem besedilu, ki je, kot kaže, sprejemljivo za vse delegacije. V zvezi z izjemami je delovni skupini uspelo zagotoviti dodatna pojasnila, kljub temu pa so glede nekaterih pojmov možne različne razlage zaradi različnih praks in okoliščin v državah članicah.

12. Več delegacij je izrazilo zaskrbljenost zaradi predlagane rešitve za izboljšanje vzajemnega priznavanja, ki vključuje precejšnje upravne stroške. Druge delegacije se zavzemajo za ambicioznejši predlog, ki bi vključeval pripravo za elektronsko izmenjavo informacij.
13. Nekateri delegacije so izrazile pomisleke v zvezi z ohranitvijo ločenega postopka, ki omogoča voznikom iz tretjih držav, ki prevažajo blago, da še naprej uporabljajo potrdilo za voznike, izdano v skladu z Uredbo (EU) št. 1072/2009, kot dokaz o izpolnjevanju zahtev glede usposabljanja. Kljub temu pa kompromisno besedilo omogoča izboljšavo sedanjega postopka, saj je v njem določena obvezna vključitev posebne kode v potrdilo za voznike.
14. Komisija v tej fazi postopka ohranja splošni pridržek glede sprememb njenega predloga in hkrati izraža zadovoljstvo nad prizadevanji Sveta za sprejetje splošnega pristopa.

ZAKLJUČNA UGOTOVITEV

15. Odbor stalnih predstavnikov naj preuči in potrdi kompromisno besedilo in ga predloži Svetu (PTE/promet, 8. junij 2017), da bi se dogovoril o splošnem pristopu.
16. Svet naj potrdi soglasje s splošnim pristopom iz priloge k temu dokumentu.

Predlog

DIREKTIVA EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

**o spremembi Direktive 2003/59/ES o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju
voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov in Direktive 2006/126/ES o
vozniških dovoljenjih**

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 91 Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora¹,

ob upoštevanju mnenja Odbora regij²,

po rednem zakonodajnem postopku,

¹ UL C , , str. .

² UL C , , str. .

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Komisija je v beli knjigi z dne 28. marca 2011³ določila cilj „vizije nič“, v okviru katerega bi se morala Unija do leta 2050 približati cilju nič smrtnih žrtev v cestnem prometu.
- (2) Komisija je v svojem sporočilu o usmeritvah politike za varnost v cestnem prometu za obdobje 2011–2020⁴ predlagala, da se od leta 2010 do leta 2020 število smrtnih žrtev v cestnem prometu v Uniji zmanjša za polovico. Da bi dosegla ta cilj, je Komisija določila sedem strateških ciljev, vključno z izboljšanjem izobraževanja in usposabljanja udeležencev v cestnem prometu ter zaščito ranljivih udeležencev v cestnem prometu.
- (3) Komisija je pri oceni izvajanja Direktive 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁵ ugotovila več pomanjkljivosti. Glavne ugotovljene pomanjkljivosti so bile težave in pravna negotovost pri razlagi izjem; vsebina usposabljanj, ki le delno ustreza potrebam voznikov; težave voznikov pri pridobitvi medsebojnega priznanja zaključenega ali delno zaključenega usposabljanja, ki so ga opravili v drugi državi članici; in neusklajene zahteve glede najnižje starosti med Direktivo 2003/59/ES in Direktivo 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta⁶.
- (4) Da bi izboljšali pravno jasnost v Direktivi 2003/59/ES, bi bilo treba vse sklice na razveljavljene ali nadomeščene akte Unije črtati ali spremeniti.

³ Bela knjiga z dne 28. marca 2011 z naslovom Načrt za enotni evropski prometni prostor – na poti h konkurenčnemu in z viri gospodarnemu prometnemu sistemu, COM(2011) 144 final.

⁴ Sporočilo z naslovom Evropski prostor varnosti v cestnem prometu: usmeritve politike na področju varnosti v cestnem prometu v obdobju 2011–2020 (COM (2010) 389 final).

⁵ Direktiva 2003/59/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. julija 2003 o temeljnih kvalifikacijah in rednem usposabljanju voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov, o spremembi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 in Direktive Sveta št. 91/439/EGS ter o razveljavitvi Direktive Sveta 76/914/EGS (UL L 226, 10.9.2003, str. 4).

⁶ Direktiva 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o voznških dovoljenjih (UL L 403, 30.12.2006, str. 18).

- (5) Da zagotovili gotovost in skladnost z drugimi akti Unije, bi bilo treba uvesti več sprememb v zvezi z izjemami v Direktivi 2003/59/ES, pri čemer bi bilo treba upoštevati podobne izjeme iz Uredbe (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta⁷. Nekatere od teh izjem se nanašajo na primere, kjer vožnja ni glavna dejavnost, na primer če predstavlja manj kot 30 % mesečnega delovnega časa, in bi bilo torej nesorazmerno breme za te osebe, če bi morale izpolnjevati zahteve iz Direktive 2003/59/ES.
- (5a) Od teh voznikov, za katere ne velja zahteva glede pridobitve temeljne kvalifikacije, bi morali kljub ohranitvi izjeme vseeno zahtevati, da redno opravljajo usposabljanja in obnovijo znanje, ki je bistveno za njihovo delo.
- (6) Ob upoštevanju razvoja na področju usposabljanja in izobraževanja ter za večji prispevek Direktive 2003/59/ES k varnosti v cestnem prometu in večjo ustreznost usposabljanja za voznike bi bilo treba na tečajih usposabljanja okrepiti vsebine, povezane z varnostjo v cestnem prometu, na primer prepoznavanje nevarnosti, zaščita ranljivih udeležencev v cestnem prometu in vožnja z nizko porabo goriva.
- (7) Države članice bi morale imeti na voljo jasno možnost, da izboljšajo in posodobijo prakse usposabljanja z uporabo orodij IKT, kot sta e-učenje in kombinirano učenje, pri delu usposabljanja, pri čemer hkrati zagotovijo kakovost usposabljanja. Bistveni del usposabljanja, zahtevanega v tej direktivi, bi bilo treba izvajati v odobrenem centru za usposabljanje.
- (8) Za zagotovitev skladnosti med različnimi oblikami usposabljanja, ki se zahteva v skladu z zakonodajo Unije, bi bilo treba državam članicam omogočiti, da različne vrste ustreznega usposabljanja, kot je usposabljanje glede prevoza nevarnega blaga, ozaveščanja o invalidnosti ali prevoza živali, kombinirajo z usposabljanjem iz Direktive 2003/59/ES.

⁷ Uredba (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in spremembi uredb Sveta (EGS) št. 3821/85 in (ES) št. 2135/98 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 (UL L 102, 11.4.2006, str. 1).

- (9) Da različne prakse v državah članicah ne bi ovirale medsebojnega priznavanja in omejevale pravic voznikov do opravljanja rednega usposabljanja v državi članici, v kateri delajo, bi bilo treba od organov držav članic zahtevati, da izdajo ustrezen dokument za vsakega voznika, ki izpolnjuje zahteve iz Direktive 2003/59/ES. Dokument bi bilo treba vzajemno priznavati, tudi med cestnimi pregledi. Ta minimalna zahteva glede dokumentacije ne bi smela ovirati nadaljnjega razvoja sodelovanja med državami članicami na tem področju z elektronskim zapisovanjem in izmenjavo informacij.
- (9a) Uporaba potrdil za voznike, ki bi jih vozniki iz tretjih držav uporabljali kot dokaz o izpolnjevanju zahtev glede usposabljanja, bi lahko pomenila oviro za voznike, v primeru ko prevoznik vrne potrdilo organom, ki so ga izdali, zlasti, če se želijo ti vozniki zaposliti v drugi državi članici. Da bi se izognili primerom, kjer bi v takšnih okoliščinah morali vozniki ponavljati usposabljanje ob začetku nove zaposlitve, bi morale države članice spodbujati sodelovanje in izmenjavo informacij o vozniški kvalifikacijah.
- (9b) Da bi omogočili nemoten prehod, bi morali veljavna potrdila za voznike in veljavne izkaznice o vozniških kvalifikacijah, ki so bile izdane v skladu s pravili pred začetkom uporabe spremenjenih določb, priznavati do izteka njihove veljavnosti. Te spremembe ne razveljavljajo opravljenega usposabljanja ali vozniških dovoljenj, ki potrjujejo takšna usposabljanja, pred njihovo uporabo.
- (10) V Direktivi 2006/126/ES bi bilo treba predvideti jasno odstopanje, v okviru katerega bi bilo treba določiti, da se lahko vozniška dovoljenja izdajo pri najnižjih starostih iz Direktive 2003/59/ES, da bi se tako za namene iz Direktive 2003/59/ES zagotovile pravna jasnost in usklajene zahteve glede najnižje starosti. To pojasnilo se nanaša na splošno najnižjo starost voznikov določenih kategorij vozil, ki imajo spričevalo o strokovni usposobljenosti, in ne spreminja obstoječih možnosti za zmanjšanje takšnih zahtev glede najnižje starosti ali za določitev izjem od te zahteve.

- (10a) Spremembe Direktive 2006/126/ES bi morali omejiti na tiste, ki so neposredno povezane z revizijo Direktive 2006/126/ES. Zaželena bi bila temeljitejša analiza izvajanja in uporabe Direktive 2006/126/ES, vključno z razmejitvijo med določenimi kategorijami vozil, in bi morala biti vključena v prihodnji pregled izvajanja Direktive 2006/126/ES.
- (11) Ker države članice ne morejo zadovoljivo doseči cilja te direktive, in sicer izboljšati standard EU na področju temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja voznikov nekaterih cestnih vozil za prevoz blaga ali potnikov, ampak ga je zaradi čezmejne narave cestnega prometa in čezmejne narave vprašanj, ki naj bi jih ta direktiva obravnavala, lažje doseči na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne presega tistega, kar je potrebno za doseganje navedenih ciljev.
- (12) Direktivi 2003/59/ES in 2006/126/ES bi bilo zato treba ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2003/59/ES se spremeni:

- (1) V členu 1 se prva in druga alinea nadomestita z naslednjim:

- „— vozila, za katera se zahteva vozniško dovoljenje kategorij C1, C1 + E, C ali C + E, kakor določa Direktiva 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta(*), ali vozniško dovoljenje, priznано kot enakovredno,
- vozila, za katera se zahteva vozniško dovoljenje kategorij D1, D1 + E, D ali D + E, kakor določa Direktiva 2006/126/ES, ali vozniško dovoljenje, priznано kot enakovredno.

Za namene te direktive je treba sklicevanja na kategorije vozniških dovoljenj z znakom plus (+) brati v skladu s korelacijsko tabelo iz priloge III.

(*) Direktiva 2006/126/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o vozniških dovoljenjih (UL L 403, 30.12.2006, str. 18).“;

(2) člen 2 se spremeni:

(a) točka (b) se nadomesti z naslednjim:

(b) „vozil, ki jih uporabljajo ali nadzorujejo oborožene sile, civilna zaščita, gasilci in sile, pristojne za ohranjanje javnega reda in miru, ter vozil, ki opravljajo nujne reševalne prevoze, kadar se prevoz opravlja zaradi nalog, dodeljenih tem službam;“;

(b) točke (d) do (g) se nadomestijo z naslednjim:

(d) „vozil, ki se uporabljajo v nujnih primerih ali so namenjena za reševalne akcije, vključno z vozili, uporabljenimi pri nekomercialnem prevozu humanitarne pomoči;

(e) vozil, ki jih na vozniških tečajih uporabljajo vse osebe, ki želijo pridobiti vozniško dovoljenje ali spričevalo, kakor določata člen 6 in člen 8(1), če se ne uporabljajo za komercialni prevoz blaga in potnikov.

Poleg tega se ta direktiva ne uporablja za osebe, ki želijo pridobiti vozniško dovoljenje ali spričevalo o strokovni usposobljenosti v skladu s členom 6 in členom 8(1), če ta oseba opravlja dodatno vozniško usposabljanje med učenjem na delovnem mestu in jo spremlja druga oseba, ki ima spričevalo o strokovni usposobljenosti, ali učitelj vožnje za kategorijo vozila, ki se uporablja v ta namen;

(f) vozil, ki se uporabljajo za nekomercialni prevoz potnikov ali blaga;

(g) vozil, ki prevažajo material, opremo ali stroje, ki jih voznik uporablja pri svojem delu, če vožnja tega vozila ni voznikova glavna dejavnost;“;

(c) Dodata se naslednja odstavka:

„Države članice lahko iz te obveznosti izvzamejo voznike vozil, ki jih uporabljajo ali najemajo brez voznika poljedelska, vrtnarska, gozdarska, živinorejska ali ribiška podjetja za prevažanje blaga v okviru lastne podjetniške dejavnosti, če vožnja tega vozila ni voznikova glavna dejavnost. Države članice lahko odobrijo takšne izjeme pod posameznimi pogoji, ki veljajo na njihovem ozemlju, na ozemlju druge države članice s soglasjem zadevnih držav članic.

Države članice Komisijo obvestijo o izjemah, odobrenih v skladu s to določbo, Komisija pa o njih obvesti druge države članice.“

(3) Člen 7 se spremeni:

(a) prvi odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Redno usposabljanje obsega usposabljanje, ki imetnikom spričevala omogoča, da posodobijo znanje, ki je nujno za njihovo delo, s posebnim poudarkom na varnosti v cestnem prometu in racionalni porabi goriva.“;

(b) tretji odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Redno usposabljanje je sestavljeno tako, da širi in osvežuje vsebine iz oddelka 1 Priloge I. Vedno vključuje vsaj eno vsebino, povezano z varnostjo v cestnem prometu, vsebine pa so raznovrstne. Pri vsebinah usposabljanja se upošteva razvoj zadevne zakonodaje in tehnologije ter, kolikor je mogoče posebne potrebe voznika glede usposabljanja.“;

(4) v členu 9 se prvi odstavek nadomesti z naslednjim:

„Vozniki iz člena 1(a) pridobijo temeljne kvalifikacije iz člena 5 v državi članici, v kateri navadno bivajo, kakor določa člen 12 Direktive 2006/126/ES.“;

(5) Člen 10 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 10

Koda Unije

1. Na podlagi spričevala iz člena 6 in spričevala iz člena 8(1) pristojni organi držav članic ob upoštevanju določb člena 5(2) in (3) ter člena 8 označijo usklajeno kodo 95 Evropske unije, predvideno v Prilogi I k Direktivi 2006/126/ES, skupaj z ustreznimi kategorijami dovoljenj:

- na vozniškem dovoljenju in/ali
- na izkaznici o vozniških kvalifikacijah, sestavljeni v skladu z vzorcem, prikazanim v Prilogi II.

Če pristojni organi države članice, v kateri je bilo pridobljeno spričevalo, ne morejo označiti kode Unije na vozniškem dovoljenju, vozniku izdajo izkaznico o vozniških kvalifikacijah.

Izkaznica o vozniških kvalifikacijah, ki jo izda država članica, se medsebojno prizna. Pri izdaji izkaznice pristojni organi držav članic preverijo veljavnost vozniškega dovoljenja za zadevno kategorijo vozila.

2. Vozniku iz člena 1(b), ki vozi vozila za cestni prevoz blaga, s potrdilom za voznike, predvidenim z Uredbo (EU) št. 1072/2009 Evropskega parlamenta in Sveta(*), je dovoljeno, da dokaže, da ima kvalifikacije in opravljeno usposabljanje, predvidene s to direktivo, če potrdilo vključuje kodo 95 Unije. Za namene te direktive država članica izdajateljica navede kodo 95 Unije v polju za opombe potrdila, če ima zadevni voznik ustrezne kvalifikacije in izpolnjuje zahteve glede usposabljanja iz te direktive.

Potrdila za voznike, izdana pred [UL: vstavite datum iz člena 3(1)] v skladu s členom 5 Uredbe (ES) št. 1072/2009, in zlasti odstavek 7 te uredbe, zaradi potrditve skladnosti z zahtevami glede usposabljanja iz te direktive, ki ne vključujejo kode 95 Unije, se sprejmejo kot dokaz o kvalifikacijah do izteka njihove veljavnosti.

(*) Uredba (ES) št. 1072/2009 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 21. oktobra 2009 o skupnih pravilih za dostop do trga mednarodnega cestnega prevoza blaga (UL L 300, 14.11.2009, str. 72).“;

- (6) Prilogi I in II se spremenita skladno s Prilogo k tej direktivi.

Člen 2

Direktiva 2006/126/ES se spremeni:

- (1) člen 4 se spremeni:

- (a) Odstavek 4 se spremeni:

- (i) v točki (e) se tretja alineja nadomesti z naslednjim:

– „najnižja starost za kategoriji C1 in C1E je 18 let;“;

- (ii) v točki (g) se druga alineja nadomesti z naslednjim:

– „najnižja starost za kategoriji C in CE je 21 let;“;

(iii) v točki (i) se druga alineja nadomesti z naslednjim:

- „najnižja starost za kategoriji D1 in D1E je 21 let;“;

(iv) v točki (k) se druga alineja nadomesti z naslednjim:

- „najnižja starost za kategoriji D in DE je 24 let;“;

(b) Doda se naslednji odstavek:

„7. 7. Z odstopanjem od najnižjih starosti iz točk (g), (i) in (k) člena 4(4) te direktive je najnižja starost za izdajo vozniškega dovoljenja kategorij C, CE, D1, D1E, D ali DE najnižja starost, določena za vožnjo takih vozil za imetnike spričeval iz člena 5(2), prvega odstavka člena 5(3)(a)(i), prvega odstavka člena 5(3)(a)(ii) ali točke (b) člena 5(3) Direktive 2003/59/ES.

Kadar država članica v skladu z drugim odstavkom člena 5(3)(a)(i) ali drugim odstavkom člena 5(3)(a)(ii) Direktive 2003/59/ES na svojem ozemlju dovoli vožnjo pri nižji starosti, je vozniško dovoljenje veljavno le na ozemlju države članice, ki je dovoljenje izdala, dokler imetnik dovoljenja ne doseže ustrezne najnižje starosti iz prvega pododstavka tega odstavka in pridobi spričevalo.“

(2) v členu 15 sedanje besedilo postane odstavek 1, doda pa se naslednji odstavek:

„2. Mreža EU za vozniška dovoljenja se lahko uporablja tudi za izmenjavo informacij o vozniških dovoljenjih za namene, določene v drugi zakonodaji Unije.“

Člen 3

1. Države članice uveljavijo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s to direktivo, do [OP: vstavite DATUM – 24 mesecev po dnevu začetka veljavnosti te direktive]. Komisiji nemudoma sporočijo besedilo navedenih določb.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki jih sprejmejo na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 4

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.

Člen 5

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V Bruslju,

Za Evropski parlament

Za Svet

Predsednik

Predsednik

A. Prilogi I in II k Direktivi 2003/59/ES se spremenita, kot sledi:

(1) Priloga I se spremeni:

(a) oddelek 1 se spremeni:

(a) drugi odstavek se nadomesti z naslednjim:

„Minimalna stopnja kvalifikacij je primerljiva vsaj z ravno 2 evropskega ogrodja kvalifikacij za vseživljenjsko učenje, kot je določeno v Prilogi II k Priporočilu Evropskega parlamenta in Sveta 2008/C 111/01(*).

(*) Priporočilo Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. aprila 2008 o uvedbi evropskega ogrodja kvalifikacij za vseživljenjsko učenje (UL C 111, 6.5.2008, str. 1).“;

(b) točka 1.2 se nadomesti z naslednjim:

„1,2. Cilj: poznavanje tehničnih lastnosti in delovanja varnostnih mehanizmov, da se lahko nadzoruje vozilo, zmanjša obraba in preprečijo motnje v delovanju:

omejitve pri uporabi zavor in retarderjev, kombinirana uporaba zavor in retarderja, učinkovitejša izraba razmerja med hitrostjo in prestavo, izraba inercije vozila, načini upočasnitve in zaviranja po klancu navzdol, ukrepanje pri okvari, uporaba elektronskih in mehanskih naprav, kot so elektronski nadzor stabilnosti, napredni sistemi za zaviranje v sili, protiblokirni zavorni sistem, sistemi za preprečevanje zdrsa pogonskih koles, sistemi za spremljanje lokacije vozila ter druge naprave za pomoč vozniku ali avtomatizacijske naprave, odobrene za uporabo.“;

(c) točka 1.3 se nadomesti z naslednjim:

„1.3. Cilj: sposobnost optimizacije porabe goriva:

optimizacija porabe goriva z uporabo znanja iz točk 1.1 in 1.2, pomembnost predvidevanja prometnega toka, ustrezna razdalja in izkoriščanje vztrajnostnega momenta vozila, enakomerna hitrost, umirjen način vožnje in ustrezen tlak v pnevmatikah.“;

(d) pred naslovom „Dovoljenja C, C + E, C1, C1 + E“ se vstavi naslednja točka:

„1.3a Cilj: zmožnost predvideti in oceniti tveganja v prometu ter se jim prilagoditi:

ozaveščenost o različnih pogojih na cesti ter različnih prometnih in vremenskih razmerah ter prilagajanje tem pogojem oziroma razmeram, predvidevanje dogodkov, ki se bodo odvili, prilagajanje tveganjem v prometu in prepoznavanje nevarnih situacij, zlasti v zvezi z velikostjo in težo vozil ter ranljivimi uporabniki cest, kot so pešci, kolesarji in motorna dvokolesna vozila, ter prilagajanje tem situacijam;

prepoznavanje možnih nevarnih situacij ter ustrezno predvidevanje, kdaj lahko te potencialno nevarne situacije pripeljejo do situacij, ko je nesreča neizbežna, ter izbira in izvajanje ukrepov, ki povečajo varnost do te mere, da se je nesreči, če pride do te nevarne situacije, še vedno mogoče izogniti.“;

(e) točka 1.4 se nadomesti z naslednjim:

„1.4. Cilj: sposobnost nalaganja vozila z upoštevanjem varnostnih predpisov in pravilne uporabe vozila:

sile, ki vplivajo na vozila med vožnjo, uporaba prestavnega razmerja menjalnika glede na tovor vozila in lastnosti ceste, uporaba sistemov samodejnega menjalnika, izračun koristnega tovora vozila ali sestave, izračun skupne prostornine, porazdelitev tovora, posledice prenatovorjenja osi, stabilnost vozila in težišče, vrste embalaže in palet;

glavne kategorije blaga, ki ga je treba zaščititi, tehnike pritrdjevanja in privezovanja, uporaba zaščitnih jermenov, uporaba vpenjalnih pripomočkov, uporaba pretovornih naprav, in pritrditev in odstranitev ponjav.“;

(f) točka 1.6 se nadomesti z naslednjim:

„1.6. Cilj: sposobnost nalaganja vozila z upoštevanjem varnostnih predpisov in pravilne uporabe vozila:

sile, ki vplivajo na vozila med vožnjo, uporaba prestavnega razmerja menjalnika glede na tovor vozila in lastnosti ceste, uporaba sistemov samodejnega menjalnika, izračun koristnega tovora vozila ali sestave, porazdelitev tovora, posledice prenatovorjenja osi, stabilnost vozila in težišče.“;

(g) točka 2.1 se nadomesti z naslednjim:

„2.1. Cilj: poznavanje socialnega okolja cestnega prometa in predpisov, ki ga urejajo:

najdaljša neprekinjena vožnja, ki velja za prometno panogo, načela, uporaba in posledice uredb (ES) št. 561/2006(*) in (EU) št. 165/2014(**) Evropskega parlamenta in Sveta; sankcije za neuporabo, napačno uporabo ali ponarejanje tahografa; poznavanje socialnega okolja cestnega prometa: pravice in dolžnosti voznikov glede temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja.

(*) Uredba (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom in spremembi uredb Sveta (EGS) št. 3821/85 in (ES) št. 2135/98 ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3820/85 (UL L 102, 11.4.2006, str. 1).

(**) Uredba (EU) št. 165/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. februarja 2014 o tahografih v cestnem prometu, razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 3821/85 o tahografu (nadzorni napravi) v cestnem prometu in spremembi Uredbe (ES) št. 561/2006 Evropskega parlamenta in Sveta o usklajevanju določene socialne zakonodaje v zvezi s cestnim prometom (UL L 60, 28.2.2014, str. 1).“;

(h) točka 3.7 se nadomesti z naslednjim:

„3.7. Cilj: poznavanje ekonomskega okolja cestnega prevoza blaga in tržne ureditve:

cestni promet glede na druge načine prevoza (konkurenca, nakladalci), različne dejavnosti v cestnem prometu (prevoz za najem ali plačilo, prevoz za lastne potrebe, pomožne prevozne dejavnosti) organizacija glavnih tipov prevoznih podjetij in pomožnih prevoznih dejavnosti, različne prevozne specializacije (cisterne, prevoz pri določeni temperaturi, nevarno blago, prevoz živali itd.), spremembe v panogi (razvijanje storitev, oprtni promet, podizvajanje itd.).“;

(i) točka 3.8 se nadomesti z naslednjim:

„3.8. Cilj: poznavanje ekonomskega okolja prevoza potnikov po cesti in tržne ureditve:

prevoz potnikov po cesti glede na druge načine prevoza potnikov (železnica, osebni avto), različne dejavnosti v zvezi s cestnim prevozom potnikov, ozaveščanje o invalidnosti, prestop meja (mednarodni prevoz), organizacija glavnih tipov podjetij za prevoz potnikov po cesti.“;

(B) oddelek 2 se spremeni:

(a) točka 2.1 se nadomesti z naslednjim:

„2.1. *Način, ki vključuje obiskovanje tečaja in preizkus*

Temeljne kvalifikacije morajo obsegati poučevanje vseh vsebin s seznama iz oddelka 1. Pouk za temeljne kvalifikacije mora obsegati 280 ur.

Vsak kandidat za voznika mora opraviti vsaj 20 ur individualne vožnje z vozilom zadevne kategorije, ki izpolnjuje vsaj zahteve za testna vozila, kakor so določene z Direktivo 2006/126/ES.

Pri individualni vožnji mora kandidata za voznika spremljati inštruktor, zaposlen pri odobrenem centru za usposabljanje. Vsak voznik sme voziti največ osem ur od 20 ur individualne vožnje na posebnem terenu ali na zmogljivem simulatorju, da se oceni usposobljenost za racionalno vožnjo, ki temelji na varnostnih predpisih, zlasti v zvezi z obvladovanjem vozila ob različnih pogojih na cesti in spremembami teh glede na različne vremenske razmere in čas dneva ali noči ter sposobnostjo optimizacije porabe goriva.

Države članice lahko dovolijo, da odobreni centri za usposabljanje delno izvajajo usposabljanje z uporabo informacijske in komunikacijske tehnologije, kot je e-učenje, pri čemer se zagotovi ustrezna kakovost usposabljanja in izberejo področja, kjer se lahko orodja te tehnologije najbolj učinkovito uporabijo. Države članice zlasti zahtevajo zanesljivo identifikacijo uporabnikov in ustrezen nadzor.

Države članice lahko kot del usposabljanja upoštevajo posebno usposabljanje, ki se zahteva v skladu z drugo zakonodajo Unije. To med drugim vključuje usposabljanje, ki se v skladu z Direktivo 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta(*) zahteva za prevoz nevarnega blaga, usposabljanje glede ozaveščanja o invalidnosti v skladu z Uredbo (EU) št. 181/2011 Evropskega parlamenta in Sveta (**) ter usposabljanje o prevozu živali v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 1/2005(***)).

Za voznike iz člena 5(5) morajo temeljne kvalifikacije obsegati 70 ur, vključno s petimi urami individualne vožnje.

Ob koncu usposabljanja pristojni organi držav članic ali subjekt, ki ga ti določijo, pripravijo vozniku pisni ali ustni preizkus. Preizkus mora obsegati najmanj eno vprašanje o vsakem cilju, navedenem na seznamu vsebin v oddelku 1.

(*) Direktiva 2008/68/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. septembra 2008 o notranjem prevozu nevarnega blaga (UL L 260, 30.9.2008, str. 13).

(**) Uredba (EU) št. 181/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o pravicah potnikov v avtobusnem prevozu in spremembi Uredbe (ES) št. 2006/2004 (UL L 55, 28.2.2011, str. 1).

(***) Uredba Sveta (ES) št. 1/2005 z dne 22. decembra 2004 o zaščiti živali med prevozom in postopki, povezanimi z njim, in o spremembi Direktiv 64/432/EGS in 93/119/ES ter Uredbe (ES) 1255/97 (UL L 3, 5.1.2005, str. 1).“;

(b) v točki 2.2(b) se drugi pododstavek nadomesti z naslednjim:

„Vozilo, ki se uporablja za praktično vožnjo, mora izpolnjevati vsaj zahteve za testna vozila, kakor so določene z Direktivo 2006/126/ES.“;

(C) oddelka 3 in 4 se nadomestita z naslednjim:

„Oddelek 3: Pospešeno pridobivanje temeljnih kvalifikacij, predvideno v členu 3(2)

Pospešeno pridobivanje temeljnih kvalifikacij mora obsegati poučevanje vseh vsebin s seznama iz oddelka 1. Trajati mora 140 ur.

Vsak kandidat za voznika mora opraviti vsaj 10 ur individualne vožnje z vozilom zadevne kategorije, ki izpolnjuje vsaj zahteve za testna vozila, kakor so določene z Direktivo 2006/126/ES.

Pri individualni vožnji mora kandidata za voznika spremljati inštruktor, zaposlen pri odobrenem centru za usposabljanje. Vsak voznik sme voziti največ štiri ure od 10 ur individualne vožnje na posebnem terenu ali na zmogljivem simulatorju, da se oceni usposobljenost za racionalno vožnjo, ki temelji na varnostnih predpisih, zlasti v zvezi z obvladovanjem vozila ob različnih pogojih na cesti in spremembami teh glede na različne vremenske razmere in čas dneva ali noči ter sposobnostjo optimizacije porabe goriva.

Določbe četrtega odstavka točke 2.1 se uporabljajo tudi za pospešeno pridobivanje temeljnih kvalifikacij.

Za voznike iz člena 5(5) mora pospešeno pridobivanje temeljnih kvalifikacij obsegati 35 ur, vključno z dvema urama in pol individualne vožnje.

Ob koncu usposabljanja pristojni organi držav članic ali subjekt, ki ga ti določijo, pripravijo vozniku pisni ali ustni preizkus. Preizkus mora obsegati najmanj eno vprašanje o vsakem cilju, navedenem na seznamu vsebin v oddelku 1.

Oddelek 4: Obvezno redno usposabljanje, predvideno v členu 3(1)(b)

Tečaje obveznega rednega usposabljanja mora organizirati odobreni center za usposabljanje. Trajati morajo 35 ur vsakih pet let, vsakič najmanj sedem ur skupaj. Odobreni centri za usposabljanje lahko delno izvajajo takšno redno usposabljanje na zmogljivem simulatorju in z uporabo informacijske in komunikacijske tehnologije, kot je e-učenje, pri čemer se zagotovi ustrezna kakovost usposabljanja in izberejo področja, kjer se lahko orodja te tehnologije najbolj učinkovito uporabijo. Države članice zlasti zahtevajo zanesljivo identifikacijo uporabnikov in ustrezen nadzor. Vsaj eden od sedemurnih tečajev pokriva vsebino, povezano z varnostjo v cestnem prometu. Pri vsebinah usposabljanja se upošteva razvoj zadevne zakonodaje in tehnologije ter, kolikor je mogoče, posebne potrebe voznika glede usposabljanja. Številne različne teme bi morale biti obravnavane v 35 urah, vključno s ponovitvijo usposabljanja, če se izkaže, da voznik potrebuje posebno popravno izobraževanje.

Države članice lahko razmislijo o možnosti, da se opravljeno posebno izobraževanje, zahtevano v skladu z drugo zakonodajo unije, obravnava kot eden od predvidenih sedemurnih tečajev. To med drugim vključuje usposabljanje, ki se v skladu z Direktivo 2008/68/ES zahteva za prevoz nevarnega blaga, usposabljanje o prevozu živali v skladu z Uredbo (ES) št. 1/2005 in usposabljanje glede ozaveščanja o invalidnosti v zvezi s prevozom potnikov v skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 181/2011.“;

(2) Priloga II se spremeni:

(A) naslov se nadomesti z naslednjim:

„DOLOČBE ZA VZOREC EVROPSKE UNIJE ZA IZKAZNICO O VOZNIŠKIH KVALIFIKACIJAH“;

(B) oddelek 2 se spremeni:

(a) v zvezi s stranjo 1 izkaznice o vozniških kvalifikacijah:

(i) v točki (d) se podtočka (9) nadomesti z naslednjim:

„9. kategorije vozil, za katere voznik izpolnjuje zahteve glede temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja;“;

(ii) v točki (e) se prvi stavek nadomesti z naslednjim:

„naslov ‚vzorec Evropske unije‘ v jeziku ali jezikih države članice, ki je izkaznico izdala, in rubrika ‚izkaznica o vozniških kvalifikacijah‘ v drugih uradnih jezikih Unije, natisnjena z modro barvo, tako da sestavlja ozadje izkaznice:“;

(b) v zvezi s stranjo 2 izkaznice o vozniških kvalifikacijah, v točki (a) se točki (9) in (10) nadomestita z naslednjim:

„9. kategorije vozil, za katere voznik izpolnjuje zahteve glede temeljnih kvalifikacij in rednega usposabljanja;

10. usklajeno kodo 95 Evropske unije, predvideno v Prilogi I k Direktivi 2006/126/ES;“.

(C) V oddelku 4 se naslov vzorca za izkaznico o vozniških kvalifikacijah nadomesti z naslednjim: „VZOREC EVROPSKE UNIJE ZA IZKAZNICO O VOZNIŠKIH KVALIFIKACIJAH“ Na strani 2 vzorca se pod številko 10 „koda Skupnosti“ nadomesti s „koda Unije“.

(D) Doda se naslednji oddelek:

„5. Prehodne določbe

Potrdila za voznike, izdana pred [UL: vstavite datum iz člena 3(1)] veljajo do izteka njihove veljavnosti.“

B. Doda se naslednja priloga:

„Priloga III – Korelacijska tabela za sklicevanja na nekatere kategorije vozniških dovoljenj

<i>sklicevanje na to direktivo</i>	<i>sklicevanje na Direktivo 2006/126/ES</i>
C+E	CE
C1+E	C1E
D+E	DE
D1+E	D1E

“